

Plecăm din plaiul sfânt

Ionutz21

De-o vreme plouă-n sufletu-omenirii
Iar câmpurile sunt precum o junglă.
Abandonate-n numele iubirii
Le ştim de-acum prin sunetul de buglă.

Şi toţi călcăm pământul zi şi noapte,
Că-i dătător de viaţă pe vecie.
Un pui de cuc ce s-a ascuns de moarte,
Se pierde astfel în sălbăticie!

Lăsăm s-apună umbra peste dealuri
Şi spintecam cu ochii adevărul...
Rostind în minte zeci de idealuri,
Nepăsători la cât de negru-i mărul.

În glia sfântă nu există pace
Războiul de-avuţie tot persistă.
Iertarea şi credinţa nu ne place,
Iar dragostea de casă-i tot mai tristă.

Plecam din plaiul sfânt privind punguţa,
Lăsând în urmă lacrima subtilă.
Bătrânii noştri şi-au lăsat căsuţa,
În mâna celui orb şi fără milă!

Georgian Ionuţ Zamfira 28.08.2021